సిరియల్

బొమ్మిడి అచ్చారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

"ఏ మొక్కయినా పెరగాలంటే తేమ, గాలి కావాలి కదా! అవి రెండూ అందుతున్నాయి కాబట్టే యిక్కడ చెట్లు పెరుగుతున్నాయి! .... గమనించావా, యిక్కడ సారంగమార్గం చాలా విశాలంగా వుంది. ఓ మైదానం లాగా వున్నది!" అన్నాడు అభిలాష్.

అందరికీ, వింతగానే వున్నది. రాను రాను సారంగ మార్గం మరింత విశాలమయి, ఓ సమతల ప్రదేశాన్ని చేరుకున్నారు.

అందరు పర్ణశాలవంటి ఆ కట్టడం దగ్గర ఆగి చుట్టూ చూశారు. ఎక్కడా మనుష్య సంచారంగాని మరేవిధమైన అలికిడిగాని వినరావటంలేదు.

అక్కడ వెలుతురు ధారాళంగా ప్రసరిస్తోంది. ఎక్కడ నుంచి వస్తున్నదో కూడా తెలియటంలేదు. దూరంగా పచ్చటి వెలుతురు కాంతి తగ్గి చాలా అస్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. రాత్రిళ్ళు ఎంత స్పష్టంగా కనిపిస్తోందో, ఇప్పు

డంతగా తేలిపోయింది!

వర్మ రివాల్వర్ పొజిషన్‌లో వుంచుకుని అశ్వనివంక కార్తీక్ వంక హెచ్చరిస్తున్నట్టు చూశాడు. వాళ్ళు కూడా తుపాకులు ఎలర్టుగా పట్టుకుని వున్నారు.

ముందుగా వర్మ ఆ వెంట కార్తీక్, అశ్వని, అభిలాష్, హిమవంత్ ఒకరొకరుగా తలుపులులేని ఆ పర్ణశాల లోపలికి ప్రవేశించారు.

లోపల దర్భాసనంలాంటి ఓ ఆసనంమీద ఓ వ్యక్తి కూర్చుని వున్నాడు. అతను కళ్ళు మూసుకుని వున్నాడు. గడ్డం బాగా పెరిగి నేలని తాకుతుంది. గోళ్ళు బాగా పెరిగిపోయి కత్తులను తలపిస్తున్నాయి.

జుట్టు అట్టలు కట్టుకుపోయింది. జుట్టు, గడ్డం బాగా తెల్లబడిపోయి వున్నాయి. ముఖంనిండా ముడతలు! అతని వయసు యెంతుంటుందో అంచనా వేయటం కష్టం. నూరేళ్ళుండవచ్చు!

వర్మతోబాటు అందరూ చుట్టూ విచిత్రంగా చూశారు. అక్కడ ఆ ముసలాయన తప్ప మరెవ్వరూ లేరు! లోపల యే మూల చూసినా బూజులు వేలాడుతున్నాయి. నేల మీద ఓ అడుగు మందాన దుమ్ము పేరుకుని వున్నది. నేలపైన అడుగు వెయ్యగానే వాళ్ళ పాదాలు ముద్రలు స్పష్టంగా అచ్చుతీసినట్టు పడ్డాయి.

కార్తీక్ వర్మ వంక చూసి, "ఇక్కడ ఈయనతప్ప మరెవ్వరూ లేరు. చాలా ఏళ్ళుగా యెవరూ యిక్కడ కాలుకూడా మోపలేదనటానికి ఈ బూజులు, దుమ్ము నిదర్శనం!" అన్నాడు.

"అవును, అలాగే కనిపిస్తోంది! ఇంత పండు ముసలి వ్యక్తిని చూడటం యిదే ప్రథమం!" అన్నాడు వర్మ.

"ఆయన్ని లేపిచూద్దామా?" అన్నాడు అశ్వని.

"ఆయన ఏదో ధ్యానముద్రలో వున్నట్టుగా వుంది! అచ్చం పురాణ కథల్లో చదివిన మునీశ్వరుడిలాగా వున్నాడీయన!" అన్నాడు హిమవంత్.

అభిలాష్ దీక్షగా ఆ ముసలాయనవంకే చూస్తున్నాడు. ఆయన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు జరగటంలేదని అతనికి అనుమానం వచ్చింది. దగ్గరగా వెళ్ళాడు. ఆయన ముక్కు వద్ద వేలుంచి చూశాడు.

అందరు అభిలాష్ చేష్టల్ని మౌనంగా గమనిస్తున్నారు.

అభిలాష్ అందరి వంకా తలతిప్పి, "ఈయన ఊపిరి పీల్చటంలేదు!" అన్నాడు.

అందరు ఆశ్చర్యంగా పోయి చూశారు.

నిజమే, ముసలాయన ఊపిరితీయటంలేదు.

వర్మ ఆయన్ని చేత్తో తాకాడు.

అంతే! అంతవరకు కూచుని వున్న ముసలాయన— ఒక్కసారిగా పక్కకి ఒరిగిపోయాడు!

అందరూ యీ వింతకు ఆశ్చర్యపడి తాకిచూశారు. నిజంగానే ముసలాయనలో చలనంలేదు! అయితే ఆయన ముఖంలో ఏదో దివ్య తేజస్సు కనిపిస్తోంది.

"అరె, ఏమిటిది? మనం లోపలికి వచ్చాకనే ఈయన ప్రాణం పోయి వుండాలి, అవునా?" అన్నాడు వర్మ ఆశ్చర్యంగా ముసలాయనవంకే పరీక్షగా చూస్తూ.

"అసలీ ముసలాయన ఒక్కడూ యిక్కడ ఏం చేస్తున్నట్టు? యెన్నాళ్ళుగా యీ తపస్సమాధిలో మునిగి పోయాడో అర్థంకాలేదు! ఇక్కడ ఏ విధమైన ఆహారం అందుబాటులో లేదు! పళ్ళుగాని, తత్సంబంధమైనవిగాని లేవు! అంటే ఈయన కేవలం గాలి భోంచేస్తూ ఇన్నాళ్లు

బతికున్నాడని అనుకోవాల్సి వస్తోంది!"

"కావచ్చు. వాయుభక్షకులుంటారని మునీశ్వరుల మహిమలే అందుకు కారణమనీ చెప్పుకోవటం విన్నాం. ఇది అటువంటి కేసే అయ్యుండాలి!"

"సరే, మనం చేసేదేముందిక్కడ? బయటికి పోదామా?" అన్నాడు వర్మ.

కార్తీక్ కి ముసలాయన కూర్చుని వుండిన దర్భాసనం కిందినుంచి ఏదో రాగిపలకలాంటి రేకు బయటకి తొంగి చూస్తూ కనిపించింది.

కార్తీక్ రెండంగల్లో ముసలాయన్ని సమీపించి దర్భాసనం కిందినుంచి రేకును బయటికి తీశాడు.

అది నల్లగా రంగు మారిపోయిన రాగి రేకు!

దానిమీద సంస్కృతంలో ఏవో అక్షరాలు లిఖించబడి వున్నాయి!

వర్మ కార్తీక్ భుజాలమీదుగా ఆ రాగి రేకులోకి చూశాడు. "ఏమిటది? ఏముంది అందులో?" అనడిగాడు.

కార్తీక్ అభిలాష్ వంక చూసి, "ఇది సంస్కృతంలో వున్నది. ఏమిటో చదివి చెప్పు!" అన్నాడు.

అక్కడున్నవారిలో అభిలాష్ ఒక్కడికే సంస్కృతం తెలుసు.

అభిలాష్ ఆ రాగిపలకలోని అక్షరాలను లోపల చదువుకుని తర్వాత పైకి యిలా చదివాడు. "ఇక్కడికి నాలుగు ఫర్లాంగుల దూరంలో నిక్షిప్తమై వున్న నిధులు కావాలంటే చిత్తశుద్ధితో ప్రయత్నించాలి!" అని రాయబడి వున్నది. దానికింద బాణం గుర్తులు, చుక్కలు, గీతలు ఉత్తర దక్షిణ ధృవాలు అన్నీ సూచించబడి వున్నాయి.

“ఈ రాగి పలక యిక్కడెందుకున్నది? ఈ ముసలాయన యెవరు?” అన్నాడు హిమవంత్ ఆశ్చర్యం ప్రకటిస్తూ.

“ఈయనకూడా రాజవంశంవాడై వుంటాడు. అందుకే నిధికి సంబంధించిన రాగిపలక యీయన వద్ద వున్నది!” అన్నాడు కార్తీక్.

వర్మ రాగిపలకను అందుకొని తదేక దీక్షతో దాని వంక నే చూస్తున్నాడు.

కార్తీక్‌కి, తక్కినవాళ్ళకు ముళ్ళమీద నించున్నట్టుంది. దీప్తి యేమయిపోయిందో నన్న బెంగ పట్టి పీడిస్తోంది కార్తీక్‌ను. తక్కిన వాళ్ళకు దీప్తిని గురించి బాధగా వున్నా, తాము యిళ్ళకు తిరిగి క్షేమంగా చేరగలమా అన్న గుబులు, బెంగా మతిస్థిమితం లేకుండా చేస్తున్నాయి.

“సార్, పోదామా....?” అన్నాడు కార్తీక్, వర్మతో.

వర్మ తన దృష్టిని రాగి పలకమీది నుంచి తప్పించి కార్తీక్ వైపు అలవోకగా చూశాడు.

“ఎక్కడికి?” అన్నాడు పరధ్యానంగా.

కార్తీక్‌కి వర్మ అలా ప్రశ్నించటం వింతగా అనిపించింది. అయినా ఓపిగ్గా సమాధానం చెప్పాడు.

“ఆఁ, అవును—మిస్ దీప్తి విషయం వెరిఫై చేసుకుని తిరిగిపోదాం!” అన్నాడు వర్మ, రాగిపలకను తన దుస్తుల్లో భద్రపరుస్తూ.

కార్తీక్ నిశితమైన చూపులు అక్కడి ప్రతి అంగుళం భాగాన్ని పరీక్షగా తడిమాయి. పర్ణశాలవంటి ఆ చిన్న పాకలో రహస్యమార్గాలుగాని, గదులుగాని ఏవీ లేవు.

దీ పిని — ఎవరు, ఎక్కడికి తీసుకుపోయారో అంతా అగమ్యగోచరంగా అనిపించిందతనికి.

అందరూ ముందుకి యాంత్రికంగా అడుగులు వేస్తున్నారు. మైదానంలాగా విశాలంగా వున్న ఆ ప్రదేశంలో దారి రెండుగా చీలిపోయింది.

కార్తీక్, వర్మవంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

వర్మ రాగిరేకు వైపు దీక్షగా చూస్తున్నాడు. దానిపైన వున్న గుర్తువంక పరిశీలనగా చూస్తూ కార్తీక్‌ని గమనించలేదు.

"వర్మగారూ, చూశారుగా, దారి రెండుగా చీలిపోయిందిక్కడ! ఎటు వెళ్దాం?" అన్నాడు కార్తీక్.

వర్మ తలెత్తి అందరివంకా ఓసారి చూసి, "నాతో ఎవరు ఫాలో అవుతారు?" అన్నాడు నెమ్మదిగా.

"అసలు ఏం చేద్దామంటారు? మీకు అందుకే ప్రత్యేకంగా చెప్పేది!" అన్నాడు కార్తీక్.

"మీరో దారి వెంబడి చూడండి. నేనో దారివెంబడి పోయి చూస్తాను. మీ వెంట యెవరు కావాలో తీసుకు వెళ్ళండి సాయం! కావాలంటే అందర్నీ తీసుకుపోండి, నేనొక్కడ్నీ చాలు!" అన్నాడు వర్మ.

కార్తీక్, వర్మ మాటల ధోరణిలో వచ్చిన మార్పును గమనించాడు. అభిలాష్, అశ్విని, హిమవంత్ వర్మ మాటలోని అంతరార్థం యేమిటా అని ఆలోచిస్తున్నారు.

కార్తీక్ తనవాళ్ళవంక తిరిగి, "ఏంచేద్దాం? అందరూ ఒకే తోవన వెళ్ళేకన్న మీలో ఎవరైనా వర్మగారితో ఓ దారిన వెళ్తే తక్కినవాళ్ళం రెండో దారిన వెళ్తాం. ఏమంటారు?" అనడిగాడు.

హిమవంత్‌కి మొదట్నుంచీ వర్మపట్ల సదభిప్రాయం

లేదు. అతను కార్తీక్‌తోనే ఫాలో అవుతానన్నాడు. అశ్వని మంచి షూటర్. తను కూడా కార్తీతో వస్తానన్నాడు. అభిలాష్, వర్మతో వెళ్ళటానికి సిద్ధమయ్యాడు.

వర్మ, అశ్వని దగ్గర్నుంచి బుల్లెట్స్ తీసుకుని "ఈ రివాల్వర్ చాలు నాకు! మీరు రెండు తుపాకీలు మీతో వుంచుకోండి! మన యిరు వర్గాలు యీ దార్లు ఎంతదూరం వెళ్తే అంతదూరమూ వెళ్ళి, మళ్ళీ తిరిగి ఇక్కడే కలుసుకుందాం. ఓ.కే!" అన్నాడు.

వర్మ, అభిలాష్ వెళ్ళిపోయేంతవరకు అటే చూస్తూ వుండిపోయిన కార్తీక్, అశ్వని, హిమవంత్ రెండో దారిన బయలుదేరారు.

హిమవంత్ ఏదీ దాచుకోలేదు—వెంటనే అన్నాడు, "ఈ వర్మ తంతు చూడబోతే దురాశ పట్టుకున్నట్టు కనిపిస్తోంది. ఆ రాగిరేకు దొరికాక అతని ఆలోచనల్ని పసికట్టాను!" అంటూ.

అశ్వని తనూ అతని మాటలు బలపరుస్తూ "అందుకే రాగి పలక మళ్ళీ మనకు తిరిగివ్వలేదు. సంస్కృతం తెలిసిన అభిలాష్‌ని తన వెంట తీసుకువెళ్ళటానికి అతను ఆసక్తి కనపర్చటం గమనిస్తే, జారేమనిపిస్తోంది?" అన్నాడు.

కార్తీక్ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"అనుమానం వచ్చినప్పుడల్లా దాన్ని చదివించుకుని బాగా ఆకళింపు చేసుకుంటాడు. నన్నడిగితే అభిలాష్ ఆ రాగిపలకమీది పూర్తి వివరాలు వర్మతో చెప్పలేదనిపిస్తోంది. అతనికి తెలియకూడదనే కొంత కప్పిపెట్టాడనుకొంటున్నాను" అన్నాడు హిమవంత్.

"ఎందుకలా అనుకొంటున్నావు? అభిలాష్ స్వార్థం ఏముందిందులో?" కార్తీక్ అడిగాడు.

"అభిలాష్‌లో స్వార్థం లేదు. కాని వర్మకు తెలియకూడని వేమి వున్నాయో ఆ రేకుమీద? తర్వాత మనతో విశేషాలుంటే చెపుతాడు. అభిలాష్ సంగతి నాకు బాగా తెలుసు!" అన్నాడు హిమవంత్ మళ్ళీ.

"ఆల్ రైట్! అలాగే అనుకుందాం. మరి జాక్సన్ బృందం, రెండో బృందం టైగర్‌హిల్స్‌మీద ఎందుకు తవ్వకాలు జరుపుతున్నట్టు? నిధి అంతా యీ లోపలే సంక్షిప్తమయి వున్నట్టు వాళ్ళకి తెలియదా?" అశ్విని అడిగాడు.

"తెలియదన్న మాటేకదా! తెలిస్తే వాళ్ళు బయటే తవ్వుతూ టైం వేస్టుచేసుకోరు! మొదట్లోనే సరాసరి యీ సొరంగం లోపల యీ గుర్తుల ప్రకారం తవ్వకుని యీపాటికి స్వంతం చేసుకుని వుండేవాళ్ళు!" అన్నాడు హిమవంత్.

అశ్విని యేదో చెప్పబోయాడు. ఇస్ అంటూ వారిం చాడు కార్తీక్. అక్కడ దారి సమతలంగా లేదు. అన్నీ ఎగుడు దిగుళ్ళు. రాళ్ళు రప్పలు.

కార్తీక్ దృష్టి కేంద్రీకరింపబడినవైపు తమ దృష్టిని సారించారు వాళ్ళిద్దరు.

అక్కడ ఓ అస్థిపంజరం పడివున్నది!

కార్తీక్ అస్థిపంజరాన్ని సమీపించి పరీక్షగా చూశాడు. చాలా పురాతనమైన అస్థిపంజరం. ఎముకలు ఎక్కడికక్కడ చితికిపోయి, చవుడు రాలిపోయినట్టు పొడి రాలిపోతున్నాయి. అస్థిపంజరం పక్కనే తుప్పు పట్టిపోయిన బల్లెం వున్నది!

"బహుశా యిది ఎవడిదో సైనికుడిదయి వుండాలి!" అన్నాడు కార్తీక్.

"అంటే యీ ప్రాంతాన్ని కళ్యాణవర్మ అనే రాజు పరిపాలించటం, నిధిని యిక్కడ నిక్షేపించటం నిజమే కావచ్చు!"

"ఇది సైనికుడిదే ఎందుకనుకోవాలి? ఇలాంటి బల్లాలు, శూలాలు మాంత్రికుడి శిష్యులు కూడా ప్రయోగించారు కదా!"

"అవి కొత్తగా వున్నాయి. ఇది బాగా పురాతనమైనదని చూడగానే తెలుస్తోంది— అస్థిపంజరం కూడా కొన్ని వందల యేండ్ల నాటిదని తేలిగ్గానే చెప్పవచ్చును...."

"రాగిపలకమీద రాసిన విధంగా అయితే మనం దాదాపు నాలుగు ఫర్లాంగులు నడిచి వచ్చేశాంకదా! మరి నిధి విషయం ఏమీ యింతదాకా ఆచూకీ దొరకలేదు."

"అది యీ దారిలో లేక వర్మ వాళ్ళు వెళ్ళిన దారిలో యెవరికి తెలుసు? అయినా ఆ బాణం గుర్తులు, అవీ మార్కు చేయబడిన రా గి ప ల క వర్మగారి దగ్గరుండి పోయింది. ఇప్పుడెలా వస్తుంది? అదీగాక మనం ప్రస్తుతం మిస్ దీప్తి గురించి అన్వేషణలో వున్నాం. నిధికన్న ఆమె ముఖ్యం మనకు!"

"కరెక్టు! నిధినిక్షేపాలు భూమి అడుగున అంటే మన మున్నదానికన్న అడుగున— పాతిపెట్టి వుంటారు. మనం వాటిని తవ్వే ఉద్దేశంలో వుంటే అవి కనిపించవచ్చేగాని, అది మన బిజినెస్ కాదుగా!"

"ఇంతకీ మిస్ దీప్తి!" అశ్విని మాటలు పూర్తికానే లేదు ఎక్కడినుంచో విపరీత శబ్దాలు వినిపించాయి.

గాలిలో విపరీతమైన వేగం వచ్చింది. అంతదాకా గాలి సున్నటే తెలియని వాతావరణం ఒక్కసారిగా అనుకోండా హోరున వీచటం మొదలైంది. ఎక్కడినుంచో ఎండుటాకులు ఎగురుతూ వచ్చిపడ్డాయి. గాల్లో ఎవరో కపక నవ్వుతున్నట్టు పెద్దపెట్టున శబ్దాలు! రణగొణ ధ్వనులు. తుఫాను వచ్చినపుడు వినిపించే వాతావరణ బీభత్సం క్షణాల్లో ఆ ప్రాంతాన్ని ఆవరించుకుంది!

అశ్విని తుపాకీని గురిచూసి పట్టుకున్నాడు. కార్తీక్ కూడా తన తుపాకిని గురిచేసి నించున్నాడు. హిమవంత్ ప్రేక్షకుడిలాగా చూస్తున్నాడు.

అకస్మాత్తుగా వాళ్ళముందు కొన్ని అస్థిపంజరాలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి! అవి గాల్లో తేలుతూ వాళ్ళముందుకు వచ్చాయి. ఒకటి రెండు కాదు. ఒకేసారి యిరవై ముప్పయి అస్థిపంజరాలు వికృతమైన శబ్దాలు చేసుకుంటూ గాల్లో యెగురుతూ వచ్చాయి.

అశ్విని తుపాకీ పేల్చాడు. రెండు గుళ్ళు వ్యర్థమయ్యాయి. అస్థిపంజరాలు యింకా యింకా ముందుకి వచ్చాయి. ఒకదానినొకటి చెట్టపట్టాలు వేసుకున్నట్టు వలయాకారంగా ఏర్పడి, నృత్యం చేస్తూ పెద్దగా అరవసాగాయి.

కార్తీక్ తుపాకీ పేల్చాడు. కాని ఉపయోగం లేకపోయింది. అంతకంతకు అవి బిగ్గరగా నవ్వుతూ వాళ్ళదాదికి వచ్చేస్తున్నాయి.

వికృతంగా నవ్వుతూ, నృత్యం చేస్తూ, గంతులు వేస్తూ పెద్ద శబ్దాలు చేస్తూ, గాల్లో తేలుతూ అస్థిపంజరాలు వారి ముందుకు మరింత ముందుకు వచ్చాయి.

వాటి ఎముకలు ఎర్రబారిపోయాయి. ఎన్నో వందల

ంవత్సరాలనాటి అస్థిపంజరాలని వాటిని చూడగానే తెలిసిపోతోంది. అవి చేతులు చాచుకుని వాళ్ళను అందు కోనేటంత దగ్గరగా వచ్చేశాయి!

* * *

"ఈ దారి మరీ యిరుగ్గా వున్నట్టుందే!" అన్నాడు ర్మ.

"ఇంతవరకు చాలా విశాలంగా కనిపించిన దారి ఒకేసారి సన్నబడిపోయింది" అన్నాడు అభిలాష్.

శర్మ రాగిపలక పైకితీసి, "ఈ గుర్తులు యీ దారినే సూచించటం లేదూ?" అన్నాడు.

అభిలాష్ శర్మవంక కొంత తీవ్రంగా చూసి, "శర్మ గారూ, మనం వెళ్ళేది యీ నిధికోసం కాదు. మిస్ దీప్తిని వెతకటానికి! ఆమె ప్రాణాలతో వున్నదో లేదో మనకు తెలియదు. అసలు యీపాటికి కనీసం టైగర్ గాల్స్ దిగిపోయి వుండేవాళ్ళం. ఆమె అంతర్థానం కావటంతో అంతా తారుమారయింది. ఆమె కనీసం ప్రాణాలతో మనకు దొరికితే మరో రెండు రోజులు ఆలస్యమైనా మేము సిద్ధమే! ప్లీజ్, ముందుకు పదండి!" అన్నాడు.

శర్మ కాసేపు మాట్లాడలేదు. "మీరు నన్నపార్థం చేసుకున్నట్టుంది! నేను మీ శ్రేయోభిలాషినని మీకు తెలుసు. మిస్ దీప్తి కనిపించకుండా పోయినందుకు నేను చాలా బాధపడుతున్నాను! పదండి వెతుకుదాం" అన్నాడు.

శర్మ ఓ చేతిలో రివాల్వర్ పట్టుకుని నడుస్తూనే రెండో చేతిలోని రాగిపలకను పరిశీలించి చూస్తూండటం అభిలాష్ గమనిస్తూనే వున్నాడు.

(సశేషం)